

בש"פ 8018/20 - אחמד ותד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8018/20

לפני:

כבוד השופט י' עמית

העורר:

אחמד ותד

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד במ"ת
56233-08-20 שניתנה ביום 19.12.2020 על ידי
כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל

תאריך הישיבה:

ט' בכסלו התשפ"א (25.11.2020)

בשם העורר:

עו"ד רואן אלעמורי, עו"ד שי טובים
עו"ד אושרה פטל-רוזנברג

בשם המשיבה:

החלטה

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז לוד (כב' השופט ע' דרויאן-גמליאל) מיום 19.10.2020 במ"ת 56233-08-20, במסגרתה נקבע כי העורר יעצר עד לתום ההליכים נגדו.

1. ביום 27.8.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום. על פי המתואר בכתב האישום, לעורר אין רישיון נהיגה או רישיון להחזקת נשק. על אף זאת, ביום 18.8.2020, בסמוך לשעה 16:30, נהג העורר ברכב והגיע לחניית מאפיייה שבישוב זמר (להלן: המקום). בהגיעו למקום, חלף על פני א.א. (להלן: המתלון) שיצא עם רכבו, והשניים הסתכלו אחד על השני. העורר שאל את המתלון מדוע הוא מסתכל עליו והלה השיב "כי אתה מוצא חן בעיני". העורר הגיב כי הוא "ישבור לו את הפנים", אז החל לתקוף את המתלון באגרופים. בהמשך, המתלון התקרב אל העורר כשהאחרון ישוב ברכבו ומקלל אותו. המתלון שאל את העורר מדוע הוא מקלל אותו. בתגובה, העורר אחז את חולצתו של המתלון דרך חלון הרכב, והחל בנסיעה לאחור. כתוצאה מכך, נתקע המתלון בעץ שהיה סמוך למקום. העורר אמר למתלון

עמוד 1

"אני אגרוור אותך לג'ת". אז, החל העורר לנסוע קדימה, תוך שהוא ממשיך ואוחז בחולצתו של המתלונן. בשלב זה הצליח המתלונן להשתחרר מאחיזתו של העורר, והאחרון נמלט מהמקום. בחלוף דקות מספר, חזר העורר למקום כאשר אחר, שזהותו אינה ידועה, נוהג ברכבו של העורר, ואילו העורר יושב במושב הקדמי לידו. אז, הוציא העורר נשק מהחלון וירה 5 כדורים כלפי מעלה. העורר כיוון את נשקו לעבר האנשים במקום, ביניהם המתלונן, ואמר "אני אחזור אליך יאח של שרמוטה". לאחר מכן, העורר והאחר נמלטו מהמקום. כתוצאה מתקיפתו של העורר נגרמו למתלונן חבלות בפניו ובידיו.

בגין המעשים המתוארים לעיל, יוחסו לעורר עבירות של נשיאת נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפה הגורמת חבלה ממשית - עבירה לפי סעיף 380 לחוק; ירי בנשק חם באזור מגורים - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק; נהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה לפי סעיף 10א לפקודת התעבורה [נוסח חדש].

2. לצד כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר עד לתום ההליכים. בא כוחו של העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. ביום 10.9.2020, בית משפט קמא הורה על הגשת תסקיר מעצר ועל הארכת מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת.

3. ביום 11.10.2020, הגיש שירות מבחן תסקיר שבמסגרתו צוין, בין היתר, כי העורר הוא כבן 20; כי טרם מעצרו התגורר אצל אביו בג'ת; כי סיים 12 שנות לימוד; כי במקביל ללימודיו עבד כקצב בסופרמרקט; כי עזב את עבודתו עקב אי הסכמות עם מעסיקו; כי בשנים האחרונות פיתח קשרים חברתיים שוליים; כי עקב אותם קשרים נחשף לנשק והחל להשתמש בסמים מסוג קנבואידים; כי עקב התנגדותם של הוריו לקשרים המתוארים חדל משימוש בסמים, אך נראה שלא ניתק לחלוטין את קשריו החברתיים השוליים; כי העורר נעדר עבר פלילי, אם כי הוגשו נגדו שלושה כתבי אישום נוספים בשנה הנוכחית בגין עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת נשק והפרת הוראה חוקית; כי עיון בגיליון התעבורתי מעלה כי לעורר 3 הרשעות בגין עבירות תעבורתיות, ובכלל זה נהיגה ללא שהוציא רישיון; וכי העורר מעיד על עצמו שמתנהג באופן אימפולסיבי ושמנתקשה לשקול את צעדיו. שירות מבחן העריך כי נשקפת מהעורר רמת מסוכנות גבוהה, בשל קשריו החברתיים השוליים; זמינות נשק עבורו; תפיסתו את השימוש בכוח כאמצעי לגיטימי; התנהגותו האימפולסיבית; והשימוש בסמים. עם זאת, שירות מבחן העריך כי ביכולתם של הוריו וסבו לפקח עליו, ומשכך המליץ לשחררו למעצר בית בבית אביו.

4. בית משפט קמא הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. נקבע כי קשריו החברתיים השוליים וכן הקושי שלו לקבל סמכות מטים את הכף כנגד שחרורו. משכך, אין בחלופת מעצר או פיקוח אלקטרוני כדי להשיג את מטרת המעצר - הגנה על הציבור.

5. על כך נסב הערר שלפניי. בא כוח העורר הדגיש כי מדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי, הנתון במעצר לראשונה בחייו מזה שלושה חודשים, ויש להניח כי הפנים את לקחו. נטען כי נוכח ההמלצה החיובית של שירות המבחן, ניתן לשחרר את העורר למעצר בית בפיקוח אביו, ולחלופין להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

6. כל החלטה על מעצר היא עניין ל"תפירה ידנית", תוך שקלול של המעשה ונסיבותיו לצד מאפייניו של העושה. במקרה דנן, ענייננו בבירונות שהסלימה לירי. האופי האלים והבריוני של האירוע מעיד על מסוכנותו של העורר

והתנהגותו האימפולסיבית, וגם כתב האישום המייחס לו נהיגה ללא רישיון מעיד על היעדר כל מורא. פרץ האלימות על עניין של מה בכך והקלות הבלתי נסבלת של השימוש בנשק (תוך הסתייעות באדם נוסף שזהותו אינה ידועה) – מעידים על מסוכנות, וכאמור, כך גם התרשם שירות המבחן.

7. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט' בכסלו התשפ"א (25.11.2020).

ש ו פ ט
